

- вено царство-то на отца нашего Давида, което иде въ името Господне: "Осанна въ вышнихъ. И ^авѣлзе Иисусъ въ Иерусалимъ, и въ храмъ-тъ, и като разгледа всичко, понеже врѣме-то бѣше вече късно, излѣзе во Виваній съ дванадесетъ-тъ.
- 12 И ^{на} утринъ-тъ, когато излѣзохъ изъ Виваній, оглади^{хъ}. И ^жкато видѣ издалеч смоковницъ що имаше листіе, дойде дано бы намѣрилъ нѣщо на неѣ; и като дойде до неѣ, не намѣри нищо, тъкмо едни листіе; защото не бѣше врѣме на смоквы-ны-тъ. И отговори Иисусъ и рече ѣ: Никой вече до вѣка да не яде плодъ отъ тебе. И слушахъ *това* ученици-тъ му.
- 15 И ^адойдохъ въ Иерусалимъ; и като влѣзе Иисусъ въ храмъ-тъ, начинъ да испажда онѣзи, които продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трѣпезы-тъ на сребромѣнители-тъ, и столове-тъ на онѣзи, които продавахъ гълъби, прѣтури. И не допушаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ съездъ прѣвъ храмъ-тъ. И поучаваше и казуваше имъ: Не е ли писано: "^аДомъ-тъ ми ще ся нарича домъ на молитва за венчикъ-тъ народа?" ^а ^авы го направихте "врѣтепъ разбойнический." И ^ачухъ книжници-тъ и первосвященници-тъ, и търѣхъ какъ да го погубятъ; защото му ся боехъ; понеже ^авсичкій народъ ся удивяваше на учение-то негово. И като мъркнхъ излѣзе вѣнъ отъ града.
- 20 И ^асутринъ-тъ когато минувахъ, видѣхъ смоковницъ-тъ изсъхналъ отъ коренъ. И усѣти ся Петръ, и казува му: Равви, виждъ, смоковница-та, коѣто прокатъ ты, изсъхнала. А Иисусъ отговори, и казува имъ: Имайте вѣржъ въ Бога.
- 23 Защото "истинжъ ви казувамъ, че който рече на тѣзи горжъ: Дигни ся и хвърли ся въ море-то, и не ся подвои въ сѣрдце-то си, но повѣрува че онова което казува сбждва ся, ще му бжде все що бы реклъ. За това ви казувамъ: "Всичко каквото въ молбж-тъ си просите, вѣрувайте че ще получите, и ще ви бжде.
- 25 И когато стоите да ся молите, "прощавайте, ако имате нѣщо върху нѣкого, за да ви прости и Отецъ вашъ който е на небеса ваши-тъ съгрѣшенія. Но ^ако вы не прощавате, нито Отецъ вашъ който е на небеса ще *си* прости съгрѣшенія-та ваши.
- 27 И идуватъ пакъ въ Иерусалимъ; и ^акогато ходѣше въ храмъ-тъ, идуватъ при него первосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ, И казуватъ му: Съ коѣжъ власть правихъ това: и кой ти даде тѣзи

- 29 власть да струвашъ това? А Иисусъ отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ еднжъ рѣчь; и отговорѣте ми, и ще ви кажжъ съ коѣжъ власть правѣжъ това. Крыщеніе-то Иоанново отъ небе-то ли бѣше, или 31 отъ человецы-тъ? отвѣщайте ми. И размышлявахъ въ себе си и думажъ: Ако 32 речемъ: Отъ небе-то, ще рече: А защо не повѣрувахте въ него? Но ако ^аречемъ: Отъ человецы-тъ, боехъ ся отъ народа; защото всички имахъ Иоанна че бѣ наистинжъ пророкъ. И отговорихъ и рекохъ на Иисуса: Не знаемъ. Тогажъ Иисусъ отвѣща и рече имъ: Нито азъ ви казувамъ съ коѣжъ власть правѣжъ това.

ГЛАВА 12.

- 1 И ^аначнжъ да имъ говори съ притчы: Человѣкъ нѣкой си насади лозіе, и ограда *го* съ плетъ, и ископа жлѣбъ, и сѣ-гради стѣнжъ, и даде го подъ наемъ на 2 земледѣлцы, и отиде. И во врѣме-то *на* 3 *плодъ-тъ* проводи при земледѣлцы-тъ едно-го раба, да земе отъ земледѣлцы-тъ отъ 3 плодъ-тъ на лозіе-то. А тѣ го уловихъ, 4 бихъ *го* и *го* отпратихъ празденъ. И пакъ проводи до тѣхъ друго-го раба; и него 5 като бихъ съ камене, разбихъ *му* гла- 5 вж-тъ, и отпратихъ *го* бесчестенъ. И пакъ проводи друго-го; и него убихъ; и мно-зина други, едни бихъ, а други убихъ.
- 6 При това още понеже имаше единъ сынъ, любезенъ нему, проводи и него постѣденъ до тѣхъ, и думаше: Ще ся посвѣвятъ отъ 7 сына ми. А тѣ земледѣлци рекохъ поме-жду си: Тойзи е наслѣдникъ-тъ; елате да 8 го убиемъ, и наслѣдіе-то ще бжде наше.
- 8 И хванахъ *го* та *го* убихъ, и хвърлихъ 9 *го* вѣнъ отъ лозіе-то. Какво ще прочее да стори господаръ-тъ на лозіе-то? Ще 10 дойде и ще погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на други. Не сте ли про-чели *си* нито това писаніе: "^аКамыкъ-тъ 11 който отвърлихъ зидали-тъ, той станжъ 12 глава на жлѣ-тъ: Отъ Господа бы това и чудесно е въ очи-тъ ни?" ^аИ ^аискахъ да го уловятъ; но ся убояхъ отъ народа; 13 понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣзи притчжъ, и оставихъ *го* и си отидохъ.
- 13 И ^апроваждатъ до него нѣкои отъ Фа-рисей-тъ и Иродіаны-тъ, да го виримчатъ 14 въ думжъ. И тѣ като дойдохъ казуватъ му: Учителю, знаемъ че си истинскій, и не ты е грѣзжа отъ никого; защото не гледашъ на лице на человецы-тъ, но по истинжъ пакъ-тъ Божій учишь; право ли е да дадемъ данъ на Кесаря, или не? да

г Псал. 148; 1.

д Мат. 21; 12.

е Мат. 21; 18.

жс Мат. 21; 19.

з Мат. 21; 12. Лук. 19; 45.

иоан. 2; 14.

а Иса. 56; 7.

і Іер. 7; 11.

к Мат. 21; 45, 46. Лук. 19; 47.

л Мат. 7; 28. Гл. 1; 22. Лук. 4; 32.

м Мат. 21; 19.

н Мат. 17; 20. 21; 21. Лук.

17; 6.

о Мат. 7; 7. Лук. 11; 9. Иоан. 14; 13. 15; 7. 16; 24. Іак. 1; 5, 6.

п Мат. 6; 14. Кол. 3; 13.

р Мат. 18; 35.

с Мат. 21; 23. Лук. 20; 1.

т Мат. 3; 5. 14; 5. Гл. 6; 20.

а Мат. 21; 33. Лук. 20; 9.

б Псал. 118; 22.

в Мат. 21; 45, 46. Гл. 11; 18.

иоан. 7; 25, 30, 44.

з Мат. 22; 15. Лук. 20; 20.